

Osemnajst od 24 še živečih nagrajencev se je odzvalo vabilu predsednika Boruta Pahorja. FOTO UROŠ HOČEVAR

Prstanci, predsednik in pol stoletja festivala

Borštnikovo srečanje *Prejemniki Borštnikovega prstana včeraj na sprejemu pri predsedniku države*

LJUBLJANA – Osemnajst od 24 še živečih prejemnikov Borštnikovega prstana se je odzvalo vabilu predsednika države. Poleg Štefke Drolc, ki je prstan dobila leta 1983, so se sprejema udeležili Danilo Benedičič, Jurij Souček, Ivanka Mežan, Ivo Ban, Iva Zupančič, Janez Bermež, Aleksander Krošl, Jožica Avbelj, Anica Kumer, Peter Terovšek, Aleksander Valič, Minu Kjuder, Janez Hočevar - Rifle, Milada Kalezić, Igor Samobor, Olga Kacjan in Vlado Novak.

MAJA MEGLA

»Doslje se še ni zgodilo, da bi ume-
tнице in umetnike doletela podob-

na čast na najvišji politični ravni.« je pred sprejemom povedala Alja Predan, umetniška direktorica Festivala Borštnikovo srečanje. »Borštnikov prstan je najvišje stanovsko priznanje in igralcem tudi največ pomeni.«

Ogrožen jubilej

Tokratni sprejem je bil začetek obeleževanja letošnje petdesetletnice festivala, ki se je začelo leta 1966 kot Teden slovenskih gledališč. Štiri leta kasneje je spremenil ime v Borštnikovo srečanje in takrat so prvič podelili tudi prstane. Doslje jih je prejelo 45 igralcev. »Borštnikovo srečanje je pomembna blagovna znamka ne samo mesta Maribor, ampak tudi blagovna znamka kakovosti in ustvarjalne živosti slovenskega gledališča. Vsem predhodnikom,

ki so ga vodili, gre zasluga, da je festival obstal in ostal trdno zasidran v našo kulturno zgodovino in splošno zavest,« je v nagovoru dodala Predanova. Prizadevajo si, da bi festival promovirali tudi v mednarodnem prostoru in s tem pomagali slovenskemu gledališču na tuje odre. A jubilejna, petdeseta izdaja Borštnikovega srečanja, je lahko tudi ogrožena zaradi še nezagotovljenih sredstev lokalnega financiranja.

Tudi zato je predsednikov nagovor prekinil gromki aplavz igralcev. »Posebna čast mi je, da lahko gostim prav vse pod streho predsedniške palače. Ko sem si lani oktobra ogledal zaključno prireditev festivala, sem sklenil, da kot predsednik države storim vse, kar je v moji moči, da kultura ne bi izgubila svoje širine, energije

in moči za naš narodov obstoj. Prosim, sprejmite moje iskreno zagotovilo, da današnji sprejem ni vse, kar bom storil, da bi festival Borštnikovo srečanje obstal in nove horizonte prihodnosti gledal kot v mednarodni prostor odprt festival ...«

»Igranje je kot šport«

Dobronamerne obljube pa verjetno nimajo velike operativne moči, so menili mnogi. »Maribor nima denarja in ne vem, koliko bo predsednik lahko storil, samo upam, da ne bo še ta festival crknil,« je po uradnem delu sprejema komentiral Janez Hočevar - Rifle. »Ne vemo, kaj sploh lahko naredi,« je bila skeptična tudi Jožica Avbelj. »Če bo lahko kaj storil, da bo Borštnikovo srečanje obstalo, tudi s tujimi gosti, bo odlično.

Kajti kultura se čedalje bolj pomi-
ka v ozadje.«

Mnogi med njimi so bili veseli in ganjeni, recimo Štefka Drolc, ki se je zahvalila predsedniku z besedami, da se na sprejemu med priznanimi ljudmi »počuti popolnoma domače«. Olga Kacjan je bila bolj igriva. Iz torbe je potegnila paket in pokazala, kje je prstan shranila. »Našla sem mu pravo mesto, na pokalu, ki sem ga dobila leta 1965 kot zmagovalka Hrvaške v hitrostnem kotalkanju. Bi rekla, da je igranje tudi šport.«

Vrtčevski otroci, ki so sprejem začeli tako, da so vsak svojega gosta pospremili na prizorišče slavnostnega sprejema, so prireditev tudi končali. Vsakemu nagrajencu so izročili prstane, shranjene v darilni škatlici, ki so jih za to priloznost izdelali sami.